

۲۳ - اوّل صادر از غیب قدم که مبدء کلّ اشیاء است و مقام عقل

از حضرت بهاء الله در لوح بسیط الحقیقه است. **قوله الابهی:** "کلّ ما ذکر او یذکر یرجع الی الذکر الأوّل چه که حقّ جلّ و عزّ غیب منیع لا یدرک است در این مقام کان و یكون مقدّسا عن الاذکار و الاسماء و منزّها عمّا یدرکه بعد از حصول شرائط مفصّل و یک یک بر همان طریق قضا دانستند. اهل الانشاء السبیل مسدود و الطّلب مردود لذا آنچه از اذکار بدیعه و اوصاف منیعه که از لسان ظاهر و از قلم جاری است بکلمه علیا و قلم اعلی و ذروه اولی و وطن حقیقی و مطّلع ظهور رحمانی راجع میشود اوست مصدر توحید و مظهر نور تفرید و تجرید در این مقام کلّ الاسماء و الصفات العلیا ترجع الیه و لا یتجاوز عنه کما ذکر انّ الغیب هو مقدّس عن الاذکار کلّها و مقرّ نور توحید اگرچه در ظاهر مرسوم باسم و محدود بحدود مشاهده میشود ولکن در باطن بسیط مقدّس از حدود بوده و این بسیط اضافی و نسبی است."

و در لوحی دیگر است . قوله الاعلی: "اسم اگرچه مدلّ بموسوم است لکن این رتبه در خلق مشهود و اما حقّ مقدّس از اسم و رسم کلّ اسماء منتهی بکلمته العلیاء و کلّ صفات راجع بمشیتّه الاولی هر نفسی که باو فائز شد بکلّ اسماء فائز بوده و خواهد بود."

و از آنحضرت در مناجاتی است . قوله الاعلی: "سبحانک من ان تقترن بدونک او تذکر بذکر ما سواک لم تزل کنت و لم یکن معک من شیئی و لا تزال تکون بمثل ما قد کنت لیس لاحد الی عرفان ذاتک سبیل کلّ الاذکار من ای نفس کان یرجع الی الکلمة العلیا و الذروة الاولی التي هی المشیة الاولية و النقطة البدئية و انّها هی اوّل ظهورک و اوّل تجلّیک بعثتها بنفسها و تجلّیت علیها باسمک الابهی اذا اشرفت السماء بنور معرفتک و الارض بضياء وجهک و جعلتها مبدء الخلق و منتهاهم و بها فصلت بین بریتک و بها استقرّ الموحدون و فزع المشرکون من دعاک بها انه ممن دعاک بنفسک و من اعرض عنه انه ما دعاک ولو یدعوک بدوام سلطنتک و بقاء کینونتک."

و در کلمات فردوسیّه است . قوله الاعلی: "عطیه کبری و نعمت عظمی در رتبه اوّل خرد بوده و هست او است حافظ وجود و معین و ناصر او."

و از حضرت عبدالبهاء در رساله مدنیّه است قوله العظیم: "از فیوضات فکر و دانش هیکل عالم در هر دوری بجلوه و طوری مزین و بلطائف بخشایش جدیدی متباهی و مفتخر است و این آیت کبرای خداوند بی همتا در آفرینش و شرف بر جمله ممکنات سبقت و پیشی داشته و حدیث اول ما خلق الله العقل شاهد این مطلب."

*****حاشیة*****

در قرآن است . قوله تعالى: فايئما تولوا فثم وجه الله . و قوله تعالى: الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكاة فيها مصباح في زجاجة الزجاجه كأنها كوكب درى يوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية و لا غربية يكاد زيتها يضيئى و لو لم تمسه نار نور على نور يهدى الله لنوره من يشاء و يضرب الله الامثال للناس و الله بكلشئى عليم.

و حديثى مروى از امام جعفر صادق است: خلق الله المشية بنفسها و خلق الاشياء بالمشية.